

ศึกษาความคิดเห็นของคณาธิการทางการเคลื่อนไหวเกี่ยวกับ
ปัญหาการเดินทางในกรุงเทพมหานคร

ศิริพร สุขสงวน
๒

อภิธานการ
จาก
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชางานบริการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

พ.ศ. 2545

ISBN 974-04-1743-4

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยมหิดล

วพ
ค 463 ค
2545
ฉ. 2

4037769 RSRS/M : สาขาวิชา : งานบริการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ; ศศ.ม.(งานบริการฟื้นฟู
สมรรถภาพคนพิการ)

คำสำคัญ : ความคิดเห็น/ คนพิการทางการเคลื่อนไหว / การเดินทาง

ศิริพร สุขสงวน : ศึกษาความคิดเห็นของคนพิการทางการเคลื่อนไหวเกี่ยวกับ

ปัญหาการเดินทางในกรุงเทพมหานคร (A STUDY OF OPINIONS OF PEOPLE WITH
MOBILITY IMPAIRMENT ON TRANSPORTATION PROBLEMS IN BANGKOK)

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ : ฉลอง บุญญานันต์, Ph.D., พิมพา ขจรธรรม, Ph.D.,
อรุณี ลิ้มมณี, MSW., 77 หน้า ISBN 974-04-1743-4

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของคนพิการทางการเคลื่อนไหวเกี่ยวกับปัญหาในการเดินทางในเขตกรุงเทพมหานคร พร้อมทั้งเพื่อศึกษาตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกวิธีเดินทางของคนพิการทางการเคลื่อนไหวรวมถึงหาแนวทางแก้ไขปัญหา โดยการใช้แบบสำรวจถามคนพิการด้านร่างกายและการเคลื่อนไหวที่อาศัยอยู่ในจังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 300 คน เก็บข้อมูลระหว่างเดือน พ.ย. 2544 ถึง ม.ค. 2545

ผลการศึกษาวิจัย

จากการศึกษาพบว่าปัญหาด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สิ่งที่เป็นปัญหามากที่สุดคือ ปัญหาเรื่องไม่มีที่จอดรถสำหรับคนพิการ และสถานที่ที่จะไปไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการ ปัญหาจากการใช้บริการขนส่งสาธารณะ ที่พบมากจากการโดยสารรถโดยสารประจำทางคือ รถแน่น ยืนเบียดคนไม่ไหว และรถวิลแชร์ขึ้นไม่ได้ จากรถแท็กซี่ที่พบมากคือ คนขับรถไม่ให้ความช่วยเหลือ และค่าบริการแพง ส่วนปัญหาจากการใช้รถไฟฟ้าคือ ไม่มีลิฟต์ขึ้นทุกสถานี ทำให้คนพิการไม่สามารถขึ้นไปใช้บริการได้ ปัญหาจากการใช้รถยนต์ส่วนตัวคือ ราคาแพงและค่าบำรุงรักษาสูง ปัญหาจากการใช้กายอุปกรณ์หรือเครื่องช่วยเดิน ไม่สามารถใช้รถวิลแชร์ได้ในทุกที่ที่ไป และอุปกรณ์ที่ใช้กะกะเวลาขึ้นรถโดยสารประจำทาง ปัญหาจากกฎหมายและการนำไปใช้ คือ รัฐบาลไม่เข้มงวดจริงจังในการปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการ และปัญหาเรื่องยังไม่มีกรออกใบอนุญาตขับรถอย่างถูกกฎหมายให้กับคนพิการที่ใช้รถดัดแปลง ปัญหาจากบุคคลในครอบครัวหรือบุคคลใกล้ชิดคิดเห็นว่าคนพิการควรอยู่กับบ้าน ไม่พาออกไปไหน และปัญหาเรื่องรายได้ไม่พอกับค่าใช้จ่ายในการเดินทาง

และพบว่าผู้พิการต้องการให้รัฐบาลช่วยเหลือทั้งในเรื่องออกเป็นกฎหมาย และจัดทำสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการ เพื่อให้ใช้บริการต่างๆร่วมกับคนทั่วไปได้

4037769 RSR/S/M : MAJOR : REHABILITATION SERVICE FOR PERSONS WITH DISABILITIES; M.A. (REHABILITATION SERVICE FOR PERSONS WITH DISABILITIES)

KEY WORDS : OPINIONS / PEOPLE WITH MOBILITY IMPAIRMENT / TRANSPORTATIONS

SIRIPORN SUKSANGUAN: A STUDY OF OPINIONS OF PEOPLE WITH MOBILITY IMPAIRMENT ON TRANSPORTATION PROBLEMS IN BANGKOK. THESIS ADVISORS: CHALONG BOONYANANTA, Ph.D., PIMPA KACHORNTHAM, Ph.D., ARUNEE LYMMANEE, MSW. , 77 p. ISBN. 974-04-1743-4

The purpose of this study was to survey opinions of people with mobility impairment on transportation problems in Bangkok, including related variables and their suggestions. The study was conducted by interviews of a group of 300 people with physical disabilities, 198 males and 102 females, who live in Bangkok. The data were collected from November 2001 to January 2002.

The results from the study revealed that the worst accessibility problem faced by persons with physical disabilities was the lack of parking space. For public transportation, the most serious problems were overcrowding and no access for wheelchair users. For taxi services, the most serious problems were lack of help by the driver and expensive fees. For the mass transit system, the lack of elevators at most stations prevent the disabled person from using the services. Problems using private cars were that it is too expensive and has high maintenance costs. Problems related to using body-artificilities were few accessible places for wheelchairs and inconvenience on public buses. Legal and application problems were found to be related to a lack of serious improvement by the government regarding facilities for people with disabilities and no driving licenses issued to disabled persons. Problems related to family members or intimates were the misconception that disabled persons should stay at home and that they should not be taken out. Another problem was too small income to pay for transportation.

Persons with physical disabilities suggested that they wanted the government to help to push the law and provide facilities so that they could get access to public transportation as well as other facilities.